

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2020/2006**z dnia 22 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 w zakresie administrowania kontyngentem taryfowym WTO na masło nowozelandzkie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽²⁾ określa szczegółowe zasady dla „masła nowozelandzkiego”, określonego w art. 25 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.
- (2) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził w wyroku z dnia 11 lipca 2006 r. wydanym w sprawie C-313/04 *Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, że: „Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych jest nieważny w części, w której stanowi, że wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej mogą być składane jedynie do właściwych władz Zjednoczonego Królestwa”; podobnie „artykuły 25 i 32 rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 w związku z załącznikami III, IV i XII do tego rozporządzenia są nieważne, ponieważ pozwalają one na dyskryminację przy wydawaniu pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej.”
- (3) Należy wprowadzić nowe ustalenia dotyczące administrowania kontyngentem taryfowym od dnia 1 stycznia 2007 r., zapewniając niedyskryminacyjny dostęp importerów do kontyngentu zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie 313/04.
- (4) W celu równoczesnego zapewnienia stabilizacji handlowej podczas stopniowego otwierania całego kontyngentu dla wszystkich zainteresowanych podmiotów gospodarczych właściwe jest administrowanie kontyngentem na podstawie metody określonej w art. 29 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. Należy zatem ustalić podział kontyngentu pomiędzy importerów tradycyjnych i nowych importerów. Należy wprowadzić przepis umożliwiający administrowanie częścią tradycyjną przy uwzględnieniu historii handlowej w ramach tego samego kontyngentu oraz administrowanie częścią dla nowych importerów poprzez równoczesną analizę wniosków o pozwolenie.
- (5) Aby zapewnić autentyczność wniosków o pozwolenie na przywóz, zapobiec spekulacji i zapewnić jak największe wykorzystanie kontyngentu, każdy wnioskodawca w ramach części kontyngentu dla nowych importerów powinien składać wniosek o ilość minimalną, a wnioski powinny być ograniczone do 10 % dostępnej ilości. Z tych samych względów należy określić kryteria zapewniające udział w kontyngencie; w szczególności należy otworzyć kontyngent dla tych podmiotów gospodarczych, które mogą wykazać pewien poziom działalności handlowej w sektorze mleka. W celu zapewnienia równiejszego dostępu do kontyngentu dla nowych importerów każdy wnioskodawca może złożyć wniosek o ilość maksymalną.
- (6) Poziom zabezpieczeń należy ustalić na poziomie, który zagwarantuje, że jedynie autentyczni handlowcy będą składać wnioski w ramach kontyngentu. Należy zatem przyjąć poziom zabezpieczeń, który stosuje się do administrowania kontyngentami określonymi w rozdziale I tytułu II rozporządzenia (WE) nr 2535/2001.
- (7) Aby nie wydawać pozwoleń na ilości nieopłacalne ekonomicznie, należy ustanowić procedurę losowania w przypadku, gdy wydano by pozwolenia na ilości wynoszące mniej niż 20 ton.
- (8) Masło przywożone z Nowej Zelandii musi spełniać pewne wymagania jakościowe i dotyczące składu ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001. Aby wykazać przestrzeganie tych wymogów i pochodzenie produktów, należy ustanowić przepis nakładający na podmiot gospodarczy wymóg przedstawienia świadectwa IMA 1 w momencie przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 926/2006 (Dz.U. L 170 z 23.6.2006, str. 8).

(9) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

Przed dniem 1 czerwca właściwy organ powiadamia wnioskodawców o wynikach procedury zatwierdzającej i o ich numerze identyfikacyjnym w przypadku, gdy zachodzi taka potrzeba. Zatwierdzenie jest ważne przez okres jednego roku.”;

2) Artykuły 24 i 25 otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 24

1. Niniejszą sekcję stosuje się do przywozu w ramach kontyngentów dla określonych krajów pochodzenia wymienionych w wykazie CXL, o którym mowa w załączniku III.B.

2. Załącznik III.B do niniejszego rozporządzenia określa stosowane należności celne oraz ilości maksymalne, które można przywieźć w okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Artykuł 25

1. Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w załączniku III.B ze wskazaną stawką należności celnej są wydawane tylko po okazaniu odpowiedniego świadectwa IMA 1 na całkowitą ilość netto w nim wskazaną.

Świadectwa IMA 1 muszą spełniać wymogi ustanowione w art. 29–33. Pozwolenia na przywóz muszą zawierać numer i datę wydania odpowiedniego świadectwa IMA 1.

2. Pozwolenia na przywóz można wydać dopiero po zweryfikowaniu przez właściwy organ, czy spełniono przepisy art. 33 ust. 1 lit. e).

Organy wydające pozwolenie przesyłają Komisji kopię świadectwa IMA 1 złożonego z każdym wnioskiem o pozwolenie na przywóz nie później niż do godziny 18.00 (czasu brukselskiego) w dniu, w którym wniosek został złożony.

Organy wydające pozwolenia wydają pozwolenia na przywóz czwartego dnia roboczego po złożeniu wniosku, o ile Komisja nie podjęła żadnych szczególnych środków przed tą datą.

Właściwy organ wydający pozwolenie na przywóz zachowuje oryginał każdego okazanego świadectwa IMA 1.”;

3) W art. 26 ust. 2 skreśla się akapit drugi;

4) Artykuły 34–39 otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 34

1. Niniejszą sekcję stosuje się do przywozu masła nowozelandzkiego w ramach kontyngentów o numerach 09.4195 oraz 09.4182 określonych w załączniku III.A do niniejszego rozporządzenia.

2. Stosuje się przepisy art. 27, 30, 31 ust. 1, art. 32 ust. 2 i 3 oraz art. 33 ust. 1 lit. a)–d).

3. Wyrażenie »co najmniej sześciotygodniowe« w opisie kontyngentu na masło nowozelandzkie oznacza co najmniej sześciotygodniowe w dniu, kiedy organom celnym zostaje przedstawione zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

4. Załącznik III.A określa kontyngenty taryfowe, stosowane należności celne oraz ilości maksymalne, które można przywieźć w każdym okresie lub podokresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Artykuł 34a

1. Kontyngenty dzieli się na dwie części określone w załączniku III.A:

a) kontyngent nr 09.4195 (zwany dalej częścią A) rozdziela się między importerów wspólnotowych, którzy uzyskali zatwierdzenie zgodnie z przepisami art. 7 i którzy mogą wykazać:

i) w odniesieniu do roku kontyngentowego 2007, że dokonali przywozu w ramach kontyngentu 09.4589 w ciągu 2006 r.;

ii) w odniesieniu do roku kontyngentowego 2008, że dokonali przywozu w ramach jednego z kontyngentów 09.4589, 09.4195 lub 09.4182 w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.;

iii) w odniesieniu do kolejnych lat kontyngentowych, że dokonali przywozu w ramach jednego z kontyngentów 09.4589, 09.4195 lub 09.4182 w ciągu 24 miesięcy przed listopadem poprzedzającym rok kontyngentowy;

b) kontyngent nr 09.4182 (zwany dalej częścią B) jest zarezerwowany dla wnioskodawców:

i) którzy uzyskali zatwierdzenie zgodnie z przepisami art. 7; lub

ii) w okresie od stycznia do czerwca 2007 r. dla wnioskodawców posiadających siedzibę w Bułgarii i Rumunii, którzy spełniają przepisy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2018/2006 ⁽¹⁾;

oraz

iii) którzy mogą wykazać, że w okresie 12 miesięcy przed listopadem poprzedzającym rok kontyngentowy dokonali przywozu do i/lub wywozu ze Wspólnoty co najmniej 100 ton mleka lub przetworów mlecznych objętych rozdziałem 04 nomenklatury scalonej w co najmniej 4 odrębnych operacjach.

Jednakże w przypadku lat kontyngentowych 2007 i 2008 wyżej określony okres 12 miesięcy stanowi odpowiednio rok kalendarzowy 2006 i rok kalendarzowy 2007.

2. Dowody na działalność handlową, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz lit. b) ppkt ii) oraz iii), są ważne przez obydwa półroczne okresy roku kontyngentowego.

3. Wnioski o pozwolenie można składać tylko podczas pierwszych dziesięciu dni następujących miesięcy:

a) w styczniu 2007 r. i 2008 r. dla podokresu kontyngentowego styczeń – czerwiec; jednakże w przypadku stycznia 2007 r. wnioski o wydanie pozwolenia można składać podczas pierwszych piętnastu dni;

b) w listopadzie dla kolejnego podokresu kontyngentowego styczeń – czerwiec;

c) w czerwcu dla podokresu kontyngentowego lipiec – grudzień.

4. Aby zostały rozpatrzone, wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz muszą obejmować, na każdego wnioskodawcę:

a) w przypadku części A, nie więcej niż 125 %:

i) w odniesieniu do roku kontyngentowego 2007, ilości produktów przywiezionych przez wnioskodawcę w ramach kontyngentu 09.4589 w ciągu 2006 r.,

ii) w odniesieniu do roku kontyngentowego 2008, całkowitej ilości produktów przywiezionych przez wnioskodawcę w ramach kontyngentu 09.4589, 09.4195 oraz 09.4182 w ciągu 2006 r. i 2007 r.;

iii) w odniesieniu do kolejnych lat kontyngentowych, ilości przywiezionych przez wnioskodawcę w ramach kontyngentu 09.4589, 09.4195 lub 09.4182 w ciągu 24 miesięcy przed listopadem poprzedzającym rok kontyngentowy;

b) w przypadku części B nie mniej niż 20 ton i nie więcej niż 10 % ilości dostępnej w podokresie i pod warunkiem, że mogą udowodnić w stopniu zadowalającym właściwy organ odnośnego państwa członkowskiego, że spełniają warunki ustanowione w ust. 1 lit. b).

Określone wyżej dowody przedstawia się w momencie składania wniosków o pozwolenie.

Z zastrzeżeniem spełnienia warunków kwalifikowalności, wnioskodawcy mogą równocześnie składać wnioski w ramach obydwu części kontyngentu.

Dla części A i dla części B należy składać odrębne wnioski o pozwolenie.

Dowód przywozu lub wywozu przedstawia się zgodnie z art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

5. Wnioski o pozwolenie mogą być złożone tylko w państwie członkowskim wydającym zatwierdzenie i muszą zawierać numer identyfikacyjny importera.

Artykuł 35

Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, wynosi 35 EUR na 100 kilogramów netto produktu.

Artykuł 35a

1. Najpóźniej trzeciego dnia roboczego następującego po upływie terminu składania wniosków państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wnioskach złożonych w odniesieniu do każdego z przedmiotowych produktów.

2. Powiadomienia obejmują ilości, o które złożono wniosek w ramach każdego numeru kontyngentu, w podziale na kod CN.

⁽¹⁾ Patrz str. 46 Dz.U.

3. W ciągu pięciu dni roboczych po terminie dokonania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja podejmuje decyzję o zakresie, w jakim można przyjąć wnioski. Jeżeli ilości, o które złożono wnioski, nie przekraczają dostępnych ilości kontyngentu, Komisja nie podejmuje decyzji i pozwolenia wydaje się w odniesieniu do ilości, o które złożono wnioski.

Jeżeli wnioski o pozwolenie w odniesieniu do podkontyngentu przekraczają dostępne ilości w odnośnym okresie kontyngentowym, Komisja stosuje jednolity współczynnik przydziału do ilości, o które złożono wnioski. Część zabezpieczenia odpowiadająca nieprzydzielonym ilościom ulega zwolnieniu.

Jeżeli w przypadku jednego z podkontyngentów wynik zastosowania współczynnika przydziału oznaczałby przydzielenie pozwoleń na mniej niż 20 ton na wnioskodawcę, odpowiednie dostępne ilości przydziela się zainteresowanym państwom członkowskim poprzez przeprowadzenie losowania pozwoleń na 20 ton między wnioskodawcami, którym w wyniku zastosowania współczynnika przydziału przydzielono by mniej niż 20 ton.

Jeżeli w wyniku ustanowienia losowanych partii po 20 ton pozostanie ilość mniejsza niż 20 ton, ilość tę traktuje się jako jedną partię.

Zabezpieczenie dla wniosków, które nie otrzymały przydziału w drodze losowania, jest natychmiast zwalniane.

4. Wydanie pozwoleń następuje nie później niż 5 dni roboczych po podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. Pozwolenia na przywóz wydane na mocy niniejszego rozporządzenia są ważne do ostatniego dnia półrocznego okresu określonego w załączniku III.A.

6. Pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z niniejszą sekcją mogą zostać przekazane tylko osobom fizycznym lub prawnym zatwierdzonym zgodnie z art. 7. Wraz z wnioskiem o przekazanie pozwolenia, osoba przekazująca powiadamia organ wydający o numerze identyfikacyjnym osoby otrzymującej pozwolenie.

Artykuł 35b

Wnioski o pozwolenie oraz pozwolenia zawierają określenia ustanowione w art. 28 z wyjątkiem odniesień do świadectwa IMA 1.

Rubryka 16 wniosków o pozwolenia może zawierać jeden z kodów CN wymienionych w załączniku III.A. lub większą liczbę tych kodów.

Rubryka 20 pozwoleń zawiera okres obowiązywania podkontyngentu, na który wydano pozwolenia.

Jeśli we wniosku o pozwolenie wymieniono więcej niż jeden kod CN, wnioskodawca musi określić ilość odpowiadającą każdemu z nich, a dla każdego kodu wydaje się odrębne pozwolenie.

Artykuł 36

Jeżeli masło nowozelandzkie nie spełnia wymogów dotyczących składu, nie przyznaje się korzyści wynikających z kontyngentu dla całej ilości objętej odpowiednią deklaracją celną.

Po stwierdzeniu, że nie spełniono wymogów, jeżeli przyjęto zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, organy celne pobierają należność celną przywózową ustanowioną w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87. W tym celu wydaje się pozwolenie na przywóz przy pełnej stawce należności celnej w odniesieniu do ilości nie spełniającej wymogów.

Ilość ta nie jest przypisana do pozwolenia.

Artykuł 37

1. Stawkę należności celnej ustanowioną w załączniku III.A stosuje się do masła nowozelandzkiego przywożonego zgodnie z niniejszą sekcją wyłącznie po przedstawieniu zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu wraz z pozwoleniem na przywóz, wydanym zgodnie z przepisami art. 35a, oraz wraz ze świadectwem IMA 1 określonym w załączniku X, wydanym przez organ wydający wymieniony w załączniku XII i świadczącym o spełnieniu wymogów kwalifikowalności oraz pochodzeniu produktów objętych tym zgłoszeniem. Organy celne wpisują seryjny numer świadectwa IMA 1 na pozwoleniu na przywóz.

2. Ilość określona na świadectwie IMA 1 jest równa ilości wskazanej na przywózowej deklaracji celnej.

3. Świadectwa IMA 1 są ważne od daty wydania do ostatniego dnia rocznego okresu kontyngentu na przywóz.

4. Pozwolenie na przywóz można wykorzystać dla jednej deklaracji przywózowej lub większej ich liczby.

Artykuł 38

Oprócz wymogów ustanowionych w art. 33 ust. 1 lit. a)–d), organy wydające mogą zostać wymienione w załączniku XII tylko jeżeli zobowiążą się powiadamiać Komisję o typowym odchyleniu zawartości tłuszczu w standardowych warunkach, o którym mowa w załączniku IV pkt 1 lit. e), w maśle nowozelandzkim wytwarzanym przez każdego producenta, o którym mowa w załączniku IV pkt 1 lit. a), według specyfikacji zakupu dla każdego produktu.

Artykuł 39

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia po upływie danego roku kontyngentowego o ostatecznych ilościach miesięcznych oraz o całkowitej ilości produktów na rok kontyngentowy, dla których zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu zostały przyjęte w ramach kontyngentów taryfowych określonych w ust. 1 podczas poprzedniego roku kontyngentowego.

Comiesięczne powiadomienia sporządza się do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.”;

- 5) Załącznik III.A zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 6) Tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik III.B;
- 7) W załączniku IV w części „1. DEFINICJE” wprowadza się następujące zmiany:
 - a) litera a) otrzymuje następujące brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

„a) »producent«: pojedynczy zakład produkcyjny lub fabryka, gdzie produkuje się masło w celu wywozu do Wspólnoty w ramach kontyngentów taryfowych określonych w załączniku III.A”;

b) litera c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) »partia«: ilość masła objęta świadectwem IMA 1 zgłoszona właściwemu organowi celnemu w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu w ramach kontyngentów taryfowych określonych w załączniku III.A.”;

- 8) W załączniku X sformułowanie w rubryce dotyczącej „ŚWIADECTWA” otrzymuje następujące brzmienie:

„ŚWIADECTWO

dotyczące wprowadzenia masła nowozelandzkiego objętego kontyngentem taryfowym określonym w załączniku III.A”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
„ZAŁĄCZNIK IIIA

KONTYNGENT TARYFOWY W RAMACH UMÓW GATT/WTO W PODZIALE NA KRAJ POCHODZENIA: MASŁO
NOWOZELANDZKIE

Kod CN	Opis	Kraj pochodzenia	Kontyngent roczny od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia (w tonach)	Maksymalny kontyngent półroczny (ilości w tonach)	Kontyngent Część A Nr kontyngentu 09.4195	Kontyngent Część B Nr kontyngentu 09.4182	Należność celna przywozowa (w EUR /100 kg masy netto)	Przepisy dotyczące wypełniania świadectw IMA 1
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 82 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie	Nowa Zelandia	77 402 tony	<u>styczeń-czerwiec 2007 r.</u> 42 572 tony	23 415 ton	19 157 ton	86,88	Patrz załącznik IV
ex 0405 10 30	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 82 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który może wymagać, aby śmietana przechodziła przez stan koncentracji tłuszczu lub/i frakcjonowanie tego tłuszczu (metoda wskazana jako »mix« i »nadające się do smarowania«)			<u>lipiec-grudzień 2007 r.</u> 34 830 ton	19 156 ton	15 674 tony		
				<u>Kontyngent półroczny począwszy od stycznia 2008 r.</u> 38 701 ton	21 286 ton	17 415 ton		

ZAŁĄCZNIK II
„ZAŁĄCZNIK III.B

KONTYNGENT TARYFOWY W RAMACH UMÓW GATT/WTO W PODZIALE NA KRAJ POCHODZENIA: INNE

Nr kontyngentu	Kod CN	Opis	Kraj pochodzenia	Kontyngent roczny od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia (w tonach)	Należność celna przywozowa (w EUR/100 kg masy netto)	Przepisy dotyczące wypełnienia świadectw IMA 1
09.4522	0406 90 01	Ser do przetworzenia ⁽¹⁾	Australia	500	17,06	Patrz załącznik XI.C i XI.D
09.4521	ex 0406 90 21	Sery cheddar w całości (o konwencjonalnym płaskim cylindrycznym kształcie, o masie netto nie mniejszej niż 33 kg, ale nie większej niż 44 kg, oraz sery w blokach sześciennych lub w kształcie równoległoscianu, o masie netto 10 kg lub większej), o zawartości tłuszczu w suchej masie 50 % masy lub większej, dojrzewający co najmniej przez trzy miesiące.	Australia	3 711	17,06	Patrz załącznik XI.B
09.4513	ex 0406 90 21	Cheddar wytworzony z mleka niepasteryzowanego, o zawartości tłuszczu w suchej masie 50 % masy lub większej, dojrzewający co najmniej przez dziewięć miesięcy, o wartości franco granica ⁽²⁾ za 100 kg netto nie mniejszej niż: 334,20 EUR za standardową wielkość; 354,83 EUR dla serów o masie netto nie mniejszej niż 500 g; 368,58 EUR dla serów o masie netto nie mniejszej niż 500 g. Wyrażenie »standardowa wielkość« oznacza: sery o konwencjonalnym płaskim cylindrycznym kształcie o masie netto nie mniejszej niż 33 kg, ale nie większej niż 44 kg; bloki sera w kształcie sześcienu lub równoległoscianu o masie netto nie mniejszej niż 10 kg.	Kanada	4 000	13,75	Patrz załącznik XI.A
09.4515	0406 90 01	Ser do przetworzenia ⁽³⁾	Nowa Zelandia	4 000	17,06	Patrz załącznik XI.C i XI.D
09.4514	ex 0406 90 21	Sery cheddar w całości (o konwencjonalnym płaskim cylindrycznym kształcie, o masie netto nie mniejszej niż 33 kg, ale nie większej niż 44 kg, oraz sery w blokach sześciennych lub w kształcie równoległoscianu, o masie netto 10 kg lub większej), o zawartości tłuszczu w suchej masie 50 % masy lub większej, dojrzewający co najmniej przez trzy miesiące.	Nowa Zelandia	7 000	17,06	Patrz załącznik XI.B

⁽¹⁾ Wykorzystanie do tego konkretnego celu będzie kontrolowane poprzez zastosowanie wspólnotowych przepisów ustanowionych w tym zakresie. Sery, o których mowa, są uważane za przetworzone, jeśli zostały wtopione w produkty objęte podpozycją 0406 30 nomenklatury scalonej. Stosuje się art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

⁽²⁾ »Wartość franco granica« oznacza cenę franco granica lub cenę fob w kraju wywozu, plus koszty dostawy i ubezpieczenia w obrębie obszaru celnego Wspólnoty.

⁽³⁾ Wykorzystanie do tego konkretnego celu będzie kontrolowane poprzez zastosowanie wspólnotowych przepisów ustanowionych w tym zakresie. Sery, o których mowa, są uważane za przetworzone, jeśli zostały wtopione w produkty objęte podpozycją 0406 30 nomenklatury scalonej. Stosuje się art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.